

[Arne Bjerregaard]

kan jeg nævne, at jeg selv har haft en søn, som søgte ind for at få huslig uddannelse, men som desværre ikke kunne få det, fordi det er vanskeligt at få det, idet folk ikke har råd til det, når de skal beskattes af det, de skal betale til de unge, i alt fald hvis man vil gøre det legalt. At nogle gør det uden om skattevæsenet, og at det altså bliver sort – de unge betaler i alt fald ikke skat af det, de får, og bliver derved ansat billigere – vil vi jo komme til livs med dette forslag, og derved vil der på legal vis bl. a. også kunne blive plads til begge køn til en huslig uddannelse. For uundgåeligt kommer vi nu – mænd som kvinder – til at beskæftige os med de huslige problemer på et eller andet tidspunkt. Vi mener skam ikke, at det alene behøver at være kvinderne, der skal sørge for det. Vi mener lige så vel, det kan være mændene, som må sørge for det huslige arbejde. Men i øvrigt ønsker vi ikke at blande os i, om det skal være mænd eller kvinder; vi ønsker frihed også på dette område. Lad dog familien selv bestemme, hvem der skal klare de huslige problemer; det kan ikke være folketingets sag at blande sig i det.

Vi har også med forslaget ønsket at lave visse begrænsninger. Vi ønsker, det skal være en rigtig uddannelse, ikke bare et sted, hvor man opholder sig og bare arbejder. Det skal være et sted, hvor man får en reel uddannelse, og derfor må én af ægtefællerne være hjemme en del af tiden, for at de unge kan få en oplæring.

Endelig har vi ønsket at imødekomme et socialt angreb i retning af, at det var for de bedrestillede. Nu er det for alle, fordi man får det samme fradrag. Det er ikke sådan, at de, der har de store indkomster, nu kan få en fordel i forhold til dem, der har de lavere indkomster.

Så er der selvfølgelig nogle, der, som hr. Bernhard Baunsgaard siger, ikke har råd til det. Ja, vi må erkende, at der kan være nogle, som ikke har råd til det, men sådan vil der være mangfoldige ting, som visse ikke har råd til. Jeg ved jo ikke, hvem det er, hr. Bernhard Baunsgaard sigter til. Er det to familiemedlemmer, som begge får arbejdsløshedsunderstøttelse? Er det dem, der er i nød, og som ikke har råd til det? I øvrigt mener jeg ikke, de har så megen brug for det, men skulle det være dér, man var mindrebemidlet, kan jeg i alt fald ikke se, det er en rimelig

påstand, for jeg kan da opregne nogle stykker, hvor kun den ene har en indkomst, og som ikke har højere indkomst, end hvis begge er arbejdsløse, men som trods alt er nødt til eller har følt sig nødt til at tage en ung i huset for at få passet deres børn på den måde, de ønskede de skulle passes på.

At ministeren var imod, tænkte jeg jo nok, for det er skatteministre jo almindeligvis; kun det, de selv fabrikkerer, er jo godt og gavnligt. Vi må selvfølgelig også love for, at regeringens beskæftigelsesmæssige initiativer har virket særdeles godt – det går fremad på dette område! – så derfor har man ikke brug for et forslag som dette, som på et lille område kunne formindske arbejdsløsheden.

Endelig kan jeg ikke forstå, at det skulle være kønspolitisk bagstræv, som det blev fremført, ikke klart af socialdemokratiet, men i alt fald klart af såvel SF som VS. Det kan jeg ikke se. Hvori skulle det kønspolitiske bagstræv ligge her? Jeg har jo lige sagt, at der er fuldstændig frihed for mænd og kvinder til at vælge at arbejde i huset. Vi siger da ikke, at det er konen, der skal være hjemme; det kan lige så godt være manden. Men hvis det ikke er lige efter de herrers hoveder, som mener, at man skal kønkvotere, er det altså kønspolitisk bagstræverisk.

Jeg er selvfølgelig glad for, at det hjælper at genfremsætte; derfor bliver vi ved. Andre ting har vi efterhånden fået vedtaget, når vi bliver ved. Det viser sig, at der er en vis optøning, så næste gang er der nok et flertal. Hvis vi får hr. Bernhard Baunsgaard udskiftet hos de radikale, kunne det jo være, at der i alt fald kom et tilsagn fra de radikale. Så er der selvfølgelig hr. Glistrup, som ikke vil være med, fordi det ødelægger fremskridtspartiets fundamentale målsætning, nemlig at få afskaffet indkomstskatten. Men selv om vi har den, og selv om der ikke er udsigt til, at vi får den afskaffet, må vi altså ikke forbedre dér, hvor der er mulighed for det, og gennemføre noget rimeligt, som vedrører det skattepolitiske. Jeg kan ikke rigtig forstå, at hr. Glistrup vil have så bastant en indstilling til et lovforslag som dette, for derved må han jo afvise alle lovforslag, som ellers fremmer den fundamentale målsætning, som fremskridtspartiet har: netop at afskaffe indkomstskatten.

En generel fradragsordning, sådan som venstre foreslår, er vi lidt betænkelige ved,